

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra AAGE OG ELSE - DØDEN -

Citation: Kidde, Harald: "Døden. - 1902", i Kidde, Harald: *Døden. - 1902*, 1902-03, s. 10.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde01val-shoot-idm140638392928048/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Døden. - 1902

«Ja,» Tue foer sammen — uh, dér haglede Jorden igen.

«Og Alf lå jo længe syg, inden han døde; hvor kunde du så finde på at slå Augustinus?»

Tue knyttede Hænderne: «Jo, jo!» stødte han frem, «for han har taget Alfs Klæder og går med.»

«Han har ikke taget dem, Tue, jeg har selv givet ham dem — alle Alfs Klæder har jeg givet ham.»

Tue stirrede på Moder.

«Og det var fordi hverken Fa'r eller jeg kunde tale at se de Klæder mere, og fordi Lene er en fattig Kone med mange Børn.»

Moder så prøvende på ham, han grundede lidt, så hviskede han:

«Mo'r, jeg vil ikke have den Bluse, du købte i Går.»

«Hvorfor ikke?»

«Nej,» det bævede om hans Mund, «for Alf er død og får ingen, og så skal jeg heller ingen have. Og jeg har også lovet Alf, at jeg aldrig mere vil lege med hans Legetøj og heller ikke smile.»

«Men, Tue, hvad siger du nu!»

«Jo, for, Mo'r, jeg havde glemt ham den Gang, du så på mig, da jeg legede Guldfox.»

Moder blev lidt bleg, hun strøg ham hen over Håret.

«Ja, den Gang,» hviskede hun, «men da var Alf jo lige død; nu kan det ikke nytte, vi græder over ham mere.»

«Jamen, Mo'r, du græder jo selv.»

«Ja, men nu må vi se at glemme ham.»

«Nej, Mo'r, det må vi ikke, for så — — —»

«Hvad så?»

«Så er Alf først rigtig død.»

«Tue, ti nu stille, så skal du høre et Eventyr.»

«Ja, et Eventyr, Mo'r,» han så taknemlig op på hende og satte sig forventningsfuld til Rette.

Moder rejste sig og gik hen til Reolen, dér tog